

Krása národů.

Země je nyní sevřena Světlem. Pevně uzavírá se silný obal kolem zeměkoule, aby temnota nemohla uniknout, a stále silnější je tlak, který všechno zlo prudce tiskne tak, že se musí uzavřít kruh všeho dění, aby se konec spojil se začátkem. Světelná kopí a světelné šípky sviští, světelné meče se blýskají a Luciferovi trabanti jsou velice tísnění až ke zničení.

Svaté vítězství Světla zde na zemi! Taková je všemohoucí vůle Boha. Světlo bude všude, také mezi všemi omyly lidstva, aby na nich nyní poznalo pravdivost. —

Raduj se, ty malý zástupe, který jsi vyvolen k tomu, abys spolupůsobil na tomto nesmírně velikém dění v síle Nejvyššího! Vaše doba započne mnohem rychleji, než si dnes myslíte; neboť přijde znenáhla, přes noc! Jste-li silní ve vyčkávání, tak samy od sebe vzniknou plody, které máte užívat v radostné činnosti jako vyvolené děti svého Pána! Síla, kterou ON vám daruje, bude vás chránit v útrapách a povznese k čisté radosti, kterou jsou lidští duchové schopni prožívat.

Světový soud vám má přinést **korunu**, avšak ne zánik, pracovitý míruplný nový život v ochraně Svatého Grálu, jemuž chcete sloužit s radostným chtěním při výstavbě říše Boží zde na zemi, pomáhající všem lidem, kteří se v opravdové pokoře vřazují do prazákonů stvoření! Silní, nade vši hmotností budou se schopní v nové říši zachvívat vaši duchové, zkrášlující vše zaplavení Světlem. —

Posílení a rozkvět věrných bude následkem očisty; neboť všechno překážející má být podle Božích zákonů odmrštěno, i když roztržení s pokřikem označí za nespravedlivé! Světlo a tím spravedlnost bezohledně rozbije chytrost rozumu, která omamně a pokrytecky obklopuje i samotného původce, takže se v myšlení skutečně domnívá ještě být v právu tam, kde sám koná bezpráví.

Nositelům mé síly podaří se taková pouta rozbít mečem čistého chtění, takto neustále udržovaným bez poskvrny ke službě v lidstvu, v celém stvoření! —

Také k požehnání všech cizích národů má započít nová veliká doba, aby se cítily šťastné na půdě, ke které patří a která jejich rase zcela odpovídá, pak dojdou k plnému rozkvětu a mohou přinést nejbohatší ovoce, aby veškeré jejich působení jen harmonicky podporovalo celé pozemské lidstvo.

Tak povstane krása! Celá země stane se obrazem krásy, jako by sama vzešla z ruky velikého Stvořitele, protože pak se budou lidští duchové ve stejném smyslu zachvívat a jejich radostné tvoření bude stoupat jako jásavá modlitba díky do světlých výšin, aby tam nahoře zrcadlila veškerou harmonii štěstí, jakou tato země ukazuje!

Avšak tato Bohem chtěná krása nemůže nastat, pokud vůdcové svým národům, svým zemím se snaží vnucovat cizí mravy a obyčeje, cizí oděvy, cizí stavební styl v bludu, že tím pro jejich národ přichází pokrok. Napodobení není pozvednutí, není žádným vlastním dílem! Sjednocení v odvislosti je falešné!

Nejlepším měřítkem toho je smysl pro krásu, který vám byl dán, abyste poznali, co je v těchto věcech správné a co falešné!

Oddejte se původnímu, **opravdovému smyslu pro krásu** a pak nemůžete nikdy zbloudit; neboť ten je spojen s prazákony stvoření, je výrazem ještě skrytého vědění o dokonalosti, je neomylným ukazatelem cesty pro každého **ducha**, protože jedině všechno **duchovní** v tomto pozdějším stvoření má schopnost, aby při zcela určité zralosti zcela vědomě poznalo skutečnou krásu!

Avšak i v tom jste žel již dlouho potlačovali nezaujaté cítění skrze vám známý pád do hříchu a jeho nešťastné následky, skrze nadvládu rozumu, který ve všem vytvořil karikatury. Forma, kterou postavil na místo pojmu opravdové krásy, je módní bláznovství, jemuž se velmi ráda podrobila vaše ješitnost. Módní bláznovství zcela zasypalo váš smysl pro krásu, pro ušlechtilé, půvabné formy, který byl dán vašemu **duchu** jako vodítko a jako opora v tomto hrubém pozemském bytí, takže jste tím tuto velkou oporu museli ztratit vlastní vinou!

Jinak byste ve **všech** životních situacích a **všech** místech vždy ihned cítili, **věděli**, kde něco není v pořádku, protože všude, kde se nemůže váš smysl pro krásu radostně zachvívat, tam není stvořením přísně podmíněná harmonie **taková**, jaká má být. A kde harmonie schází, tam není ani krása.

Pohled'te na Číňana v cylindru nebo také na Japonce a Turka. Karikatury evropské kultury. Pohled'te na Japonku, která se nyní obléká evropsky, a pohled'te na ni potom, když je ve svém kroji **vlastní** země! Jaký je to rozdíl! Kolik ztratila v kroji, který je její zemi cizí! Je to pro ni velká ztráta. —

Jedině pozvednutí vlastní kultury je opravdovým pokrokem pro každý národ! Ve všem má být **vzestup**, a žádný stav klidu. Avšak tento vzestup v pokroku musí vždy nastat na **vlastním**

základě a **z něj**, ne však převzetím cizích věcí, jinak to nikdy pokrok není. Slovo samotné ve svém pravém smyslu odmítá odvislost. **Pokrokem** pro národ může být přece jen rozmach toho, co již má, avšak ne převzetí něčeho vypůjčeného. Převzetí, které se ukazuje ve stávajícím, není žádným pokrokem; již to by muselo vést k uvažování. Vypůjčené nebo převzaté není také vlastnictvím, i když si to člověk přivlastnit chce. Není to samo získáno, není to dílo vlastního ducha národa, na které jedině by mohl být hrdý, ba hrdý být musí!

V tom také spočívá velký úkol pro všechny za mořem: Aby se tam stal každý národ velkým **sám v sobě**, zcela ze sebe, z vlastních schopností, které jsou tak rozličné mezi mnohými národy této země. **Všechny** mají rozkvést **podle druhu půdy, na které povstaly**. Musí této půdě zůstat přizpůsobeny, aby na ní rozvinuly **tu** krásu, která se bude harmonicky zachvívat s ostatními na zemi. Pravá harmonie povstane však právě skrze jejich **rozličnost**, ne snad sjednocením mezi všemi národy. Pokud by to tak bylo chtěno, pak by byla dána také jen **jedna** země a jeden národ. Při tom by však brzy nastal stav klidu a nakonec chřadnutí a odumírání, protože by scházelo občerstvení skrze doplnění!

I zde pohleďme jen na květiny na loukách, které ve své rozmanitosti ožívají a občerstvují, ba obšťastňují!

Avšak nedbání těchto zákonů vývoje musí se na národech vymstít; neboť také to vede nakonec k úpadku a zániku, ne ke vzestupu, protože v tom schází cokoliv zdravého. Člověk se nemůže vzpírat ve věcech, kterým je jako každý tvor natolik podroben, že nikdy nedosáhne ničeho, kde nevyhoví těmto do stvoření vetkaným živoucím zákonům. Kde jedná proti nim a

nedbá jich, **musí** dříve nebo později ztroskotat. Čím později, tím hůře. Při tom má každý vůdce také nést hlavní zodpovědnost za to, čím pochybil následkem **svého** falešného stanoviska. Musí pak trpět za celý národ, který se ve své nouzi na něj duchovně zavěsí!

—

Opakuji ještě jednou: Povznesení vlastní kultury je jediným pravým pokrokem pro každý národ! Přizpůsobený půdě, klimatu a rase! Člověk se musí stát v čistém smyslu pevně **zakořeněným ve své půdě**, pokud chce vyrůstat a očekávat pomoc ze Světla! Jen žádné přejímání odlišných národních mravů, zvyků a cizích názorů. Zakořenění v půdě je základní podmínkou a jedině to zaručuje zdraví, sílu a zralost!

Což se člověk ještě dosti nepoučil z chmurných zkušeností, které často způsobil s darem své vlastní kultury cizím národům a musel pak prožít jejich úpadek? Jen nemnohé to přivedlo k uvažování o tom. Avšak i toto uvažování ujiždělo doposud v písku a nenalezlo žádný základ, na kterém by bylo možné zakotvit.

Odstranit toto zlo, uspořádat nový, radostný a bohatý život v zemích kolem všech moří je pronikavý úkol. Převertané je toto dílo, protože ve svých následcích podporuje a ozdravuje **všechny** pozemské národy, ba dokonce je obšťastní! Avšak je to nutné jako první **vnější** krok, pokud má harmonie a krása mezi těmito pozemskými národy slavit své vzkříšení! —